

Има седемь години отъ какъ сме зачули, въпросъ, въпросъ, нъ сж ползоваха само съ единъ ехъ, кой стенеше и стени непрестанно изъ публичъ-тж — ахъ! сждбо, сждбо, българскъ сждбо!!

Любопитне! споретъ исплекацъ-тж на кой то сж занимаватъ съ тжж дума, и на кой то сж тжркаля въ умъ, увърятъ ни чи е противоположно, т. е. чи тжж лажица не е за насъ, нъ за другъ съ поголъми уста.

Въпросъ или питаніе, то е голъмо нъщо, голъмоо!! а питаніе или исканіе, то е малко нъщо, мжнечкуу!! прочее, въпроса като не е съответственъ съ исканіе-то, не е за насъ, това давърваме що виждами, чи толкова години сж упокоиша, а врата му не намериха, па и потова йоще. чи седемь години отъ какъ сж посежъ въпроса у недра българии и все у него стѣпень стои, нищо не изникна, кога ще изникни, заколко седемь години; и за колко седемь години ще сж зазлачи; за колко седемь години ще искласи, тж, да даде плодъ. — Сждбо! сждбо!! —

Рѣчъ въпросъ е написана съ седемь буквы, българскъ въпросъ не сж сжбира въ тжж рѣчъ, и затова сме злѣ, тжж рѣчъ сж е показала отъ кримско-то въстаніе, първитѣ двѣ букви в-тъ. Значтъ, политически интересъ. Вторитѣ три п-р-о. Значтъ, централни, федерални, дуализмъ. Последнитѣ двѣ с-тъ. Значтъ, дипломация мимикала. Потова убо рѣчъ въпросъ не е за насъ, ако сж нелжжимъ, занасъ понамѣсто бы было „исканіе“ и то бы ны оттулило пжтж, кой е затуленъ съ апокрифическъ-тж думж „въпросъ.“